

columns

Youp van 't Hek
Lonely at the top

2019
THOMAS RAP
AMSTERDAM

De columns verschenen eerder in *NRC Handelsblad*.

Copyright © 2019 Youp van 't Hek

Omslagontwerp Eva Kohnstamm

Foto auteur Bob Bronshoff

Vormgeving binnenwerk CeevanWee, Amsterdam

Druk Wilco, Zutphen

ISBN 978 94 004 0530 1

NUR 301

thomasrap.nl

Voor de 'jongens' Patrick, John & Joost!

Voorwoord

Mijn zaterdagse *NRC*-column wordt wekelijks goed gelezen en ruim gedeeld via de social media. Het grappige is dat veel lezers daar graag hardop hun mening geven over mijn stukje van die week. Dat varieert van *vlijmscherp* tot *gore linkse bagger*. Ik ben het altijd met beide kampen eens en ga vervolgens zorgeloos verder met mijn weekend.

Onlangs vroeg een chronisch bozige meneer wat ik ervan vond dat iedereen altijd een mening over mijn werk heeft. Hij had die zelf trouwens ook. Zowel over mijn columns als over mijn cabarettekst. Daarop antwoordde ik quasi genoegzaam: 'It's lonely at the top!', waarna de lieverd begon te foeteren dat ik in de loop der jaren wel een erg arrogante eikel was geworden.

Ik raadde hem aan om dat op internet te zetten. Dat lucht namelijk enorm op. Hij ging dat doen. En ik dacht: *Lonely at the top!* Leuke titel voor mijn nieuwe boekje.

Amsterdam, herfst 2019

Pechtalk

Op de een of andere manier had ik afgelopen woensdag enorm te doen met Twan Huys. Hij is niet dom en wist, toen hij dit voorjaar zijn contract bij RTL tekende, natuurlijk ook wel dat-ie journalistiek gezien een beetje op zijn hurken moest. Die zender heeft niet de slimste kijkers. Maar dat hij in aflevering drie al met een snotterende Drentse deerne met liefdesverdriet zou zitten kon die lieve Twan toen ook nog niet weten. Deze deerne had een blauwtje gelopen bij een bekende politicus. Saillant detail: de informatie voor dit diepte-interview kwam uit het weekblad *Privé*. Twan komt van *Nieuwsuur*. Daar lezen ze *Le Monde* en de *Frankfurter Allgemeine*. Maar geen *Story*. Geestig dat Humberto Tan, de voorganger van Twan, principieel niks met roddelbladen te maken wilde hebben. En zich daaraan hield. Toch een stapje terug dus.

De Drentse kwam publiekelijk pruilen. Blond? Nogal. Zo had ze twee uur gezellig met een stuk roddelgajes zitten babbelen, maar had dat niet als een interview

gezien. En ze was geschrokken dat er foto's bij het artikel stonden. Ze heeft breeduit voor de camera van de fotograaf geposeerd, maar wist niet dat dat apparaat plaatjes maakte. Dat kan toch alleen met een telefoon? Verder wilde de lieverd aan Twan niet te veel kwijt omdat het allemaal nogal privé was. Begreep wel dat ze na ieder slordig wipje met wie dan ook zwanger was. Nog geen anticonceptie in Meppel? Ik zou in haar geval toch eens met een huisarts gaan babbelen. Als ze dan maar niet naar die Rotterdamse viespeuk gaat die samen met twee bevriende pedobejaarden een jongen van veertien seksueel uitgewoond heeft. Voor de rechtbank verklaarde de dokter deze week dat hij niet gezien had dat het kind veertien was. Hij verwijst bejaarden met een luier ook altijd door naar de zuigelingenverzorging. Maar zo'n smeerlap werkt toch niet meer als huisarts? Dat doet hij dus wel. Ik zou lekker priester worden.

Maar het is dus uit tussen het Drentse ding en de midlife-politicus. Voor de laatste lijkt me dat prettig. Dan kan hij zich nu weer volledig concentreren op zijn werk. Op de Armeense kinderen Howick en Lili bijvoorbeeld. Die mogen gewoon niet worden uitgezet. Zeker niet volgens de principes van zijn humane partij D66. Ze mogen van niemand weg. Zelfs Wilders wil nog dat ze blijven.

En misschien kan de geplaagde politicus ook nog even een blik werpen op het uwv waar jarenlang hele-

maal niemand struikelde over eenenzestig Polen die hun ww-uitkering gezellig op hetzelfde adres ontvingen. Het schijnt dat een slimme ambtenaar daar wel eens heel hard heeft geroepen: 'Eenenzestig op hetzelfde adres. Dat moet dan wel een heel groot huis zijn.'

En als de ooit zeer humane politicus toch weer terug is op aarde kan hij misschien even Rutte bellen om te zeggen dat hij toch tegen dat ridicule dividendbelastingvoordeeltje is. Het is nog geen Prinsjesdag. Dus Mark kan nog terug. Maar die zal zeggen dat het financieel geen probleem is omdat we binnenkort 775 miljoen extra vangen van criminele superwitwasser ING. Dat is die bank waar de snurkende baas Ralph Hamers laatst bijna een loonsverhoging van vijftig procent kreeg. Dat was een idee van de licht seniele Raad van Commissarissen. Het gerucht gaat dat Ralph er tussen twee hazenslaapjes door zelf om gebedeld heeft. Toen actrice Anniek Pheifer dit een paar weken geleden tijdens het 'Zomeravondgesprek' in deze krant aan hem vroeg wilde hij dat noch ontkennen noch bevestigen. Dan heb je dus gebedeld.

En misschien moet de inmiddels weer wakkere D66-politicus even met die arme Stef Blok praten en de gewonde minister aanraden dat hij alsnog moet aftreden. Dat hij door iedereen keihard wordt uitgelachen. Openlijk. De ongeloofwaardige drommel kan zich toch nergens meer vertonen? Hij kan zo een prikkelpraatje bij die rechtse Belgische jeugdvereniging

Schild & Vrienden gaan houden. Niemand die zijn ideeën daar raar vindt.

Kortom: aan het werk, Alexander. Kom uit je rare flatje en herstel de orde in je hoofd en in ons land!

Bilmaatjes

Ook zo gelachen om Alexander Pechtold die die Howick en Lili eerst wekenlang openlijk heeft laten barsten en die dan, nadat bekend werd dat ze in hun vaderland mochten blijven, onmiddellijk een blij juichtweet eruit gooide? Hoe hypocriet kan je zijn? En toen daar terecht boos op gereageerd werd las ik dat een ander verbolgen D66-tiepje vlug vertelde dat de partij achter de schermen heel hard heeft lopen beunen voor die twee arme kinderen.

Flikker toch op met je praatjes, zei ik tegen een vriend, die hoog in die partij zit. Hij is zo'n aardige, doorgewinterde D66'er die in zijn studententijd nog wel eens een dronken Van Mierlo achter op zijn fiets heeft thuisgebracht. Maar zelfs deze partijbons loopt nu met het schaamrood op zijn kaken door de stad. Bij het woord dividendbelasting begint hij spontaan te huilen. En met hem duizenden andere leden van de partij, die ooit door de altijd redelijke Jan Terlouw werd aangevoerd. Wat moet Jan wel niet voelen?

Mijn vriend vertelde mij dat Alexander op het komende congres afscheid gaat nemen. Hij wordt met zachte hand naar de uitgang geduwd. Het is klaar. Mijn vriend vroeg me of ik het niet verder wilde vertellen. Ik zei dat ik dat niet zou doen. Maar schrijven is geen vertellen toch? Wat Alexander nu gaat doen? Weet hij nog niet. In Meppel is er net een duo-raadslid opgestapt, maar of hij dat halve dorpszeteltje ambieert? Daar denkt hij nog even over na. Hij krijgt voorlopig wachtgeld. Dus geen medelijden. Daarbij schijnt hij niet zo duur te wonen.

Normaal vraagt Alexander in moeilijke tijden altijd raad aan zijn partijgenoot Hans Wijers, maar deze flamboyante alleskunner heeft even geen tijd. Hij moet als president-commissaris het een en ander regelen bij de ING, waar ze wat criminele probleempjes hebben. Er viel daar onlangs een kleine boete op de mat. En die was niet voor te hard rijden. Wel voor collectief snurken van de hele top van het bedrijf. Die vinden zelf trouwens dat ze na dit debacle niet weg hoeven. Ze hebben er inmiddels eentje weggestuurd. Maar dat is alleen voor de bühne. Anders was het echt te gênant voor woorden geweest. Hoewel: weggestuurd? Hij krijgt een hele chique oprotpremie en hij mag voorlopig nog even lekker blijven zitten. Al met al moet hij hooguit een uurtje eerder weg.

Geestig dat dit soort bestuurskakkers elkaar altijd zo netjes de hand boven het hoofd houdt. Waar leren ze

dat? Vindicat? Minerva? Bij die laatste club moesten ze bilnaad-adjes tot zich nemen. Dat scheidt wel een band. Als je uit elkaars reet gebleed hebt dan wil je elkaar later in tijden van financiële tegenwind wel steunen. Zeker als een van de twee een boete van 775 miljoen aan zijn rode hockeybroek heeft gekregen.

Die Leidse bilnaad-adjes spoken al de hele week door mijn hoofd. Onze koning was toch ook lid in Leiden? Zal hij ooit...??? Of moet ik deze fantasie even voor mezelf houden. Vrees dat die leuke Maxima toch wel een paar vragen aan haar eigen majesteit heeft gesteld. Je gaat na dat soort berichten toch anders naar je man kijken. Vrees dat er in heel veel villa's in Aerdenhout en Blaricum hartige woordjes gewisseld zijn. Of juist niet.

Ondertussen denk ik dat onze koning zelf ook wat somber is over de toekomst van zijn land. En vooral over de toekomst van zijn onderdanen. Zeker nu hij weet dat er in Brabant twee scholen zijn waar de kinderen eerst een blaasstest moeten doen voor ze naar binnen mogen. De hele school hing namelijk al weken ladderzat in de banken. Ze gingen in polonaise van het ene naar het andere lokaal. En veertig kilometer verderop in Roermond liep een idioot gisteren Amerikaans te knallen met een geweer. En die heeft niemand geraakt. Dus ook lam waarschijnlijk.

Gaat er dan niks goed in ons land? Jawel. Er is sinds gisteren een sekspop die Nederlands spreekt. Dan kan

je dus in een verliefde bui zeggen: 'We gaan slapen
pop!' Dat is toch liever dan lief?

Oetjuf

Het is niet waar dat er een juf in Den Haag op staande voet ontslagen is omdat ze zeer schokkende berichten had geplaatst over de slachtoffertjes in Oss. Ook nog in krachttermen. Dat is gewoon niet waar. Dat is verzonnen. Gelogen. Duimzuigerij.

Net als dat ik niet geloof dat een pvv-raadslid uit Delfzijl op Facebook heeft gezegd dat een brand in een asielzoekerscentrum met benzine geblust moet worden. Kan niet. Zijn account is gehackt door een furieuze ex met drugsproblemen.

Over het laatste geval wil ik nog geloven dat het raadslid dronken was. Heel erg dronken zelfs en dat het in de kringen van Rechts Groningen humor is waar ze in Delfzijl smakelijk om kunnen lachen omdat daar verder niet veel te doen is. Maar die juf...

Ik wil het niet geloven. Wat is er met je aan de hand dat je dit in je telefoon tikt? Serieus. Iedereen weet wat er in Oss op die spoorwegovergang gebeurd is en ook dat heel Nederland stond te trillen op zijn benen. Zelfs

mijn televisie schokte zachtjes van verdriet. En mijn tv is qua leed veel gewend. Maar op het moment dat de wereld in Oss, zeker bij een paar gezinnen, compleet instort zit er een of andere oetjuf in een trein en die denkt: ik doe iets lolligs. En dat geeft ook nog les. Les op een basisschool. Wat ging ze die kleintjes leren? Haat? Dit kan toch niet waar zijn?

En nu? Gaan we ze binnenkort op televisie zien? In een van de talkshows? Dat de juf en het raadslid dan komen vertellen dat ze ook niet weten waarom dit soort teksten opeens uit hun vingers sprongen. Dat ze sowieso al een zware tijd hadden gehad. Loodzware werkdruk. Ze zaten tegen een burn-out aan. Hadden allebei sowieso geen gemakkelijke jeugd. Ja, en dan doe je opeens rare dingen. Dan tikken je vingers woorden waar je later zelf ook spijt van krijgt.

Misschien komen ze heel vlug in een resocialisatieproject met een paar soldaten die over andere soldaten heen hebben staan pissen omdat die ontgroend moesten worden, plus een stuk of wat gesjeesde corpballen van Minerva die nog steeds een ruwe reet van de bilnaad-adjes hebben en ook wat Nederlandse kerkleiders die pornografisch ook over kinderen kunnen vertellen, net als de dirigent die iets te veel met zijn eigen strijkstok in de weer was. En dan mogen ze daar met zijn allen wauwelen tegen een psycholoog met begrip. Zo'n begripvolle zeikerd die zegt dat hij een en al oor is.

Misschien zegt de juf wel dat ze geïnspireerd was door het nieuwe vvd-Kamerlid Thierry Aartsen uit Breda die een tijdje geleden ook zo vrolijk uit de hoek kwam toen er iemand onder een trein was gekomen. Thierry had het toch maar mooi tot Kamerlid geschopt. En dat was eigenlijk ook háár doel.

Kan ook nog dat er een dezer dagen een geile advocaat in beeld komt die met succes het ontslag van de juf aanvecht omdat ze haar berichten op social media in haar eigen tijd tikte en dat dat een privékwesitie is. Daar heeft de school niks mee te maken.

Ik smeeek mijn krant en alle andere mediatypes: Haal het nieuwsbericht van de oetjuf van het internet. Plaats het niet in de krant of waar dan ook. Zet het op niet één site. Gewoon nergens. Niet een actualiteitenrubriek, geen een talkshow, gewoon weg.

Waarom? Dat onze kinderen en kleinkinderen het nooit kunnen terugvinden. Vroeger had je een dorpsgek die door de stad schreeuwde en daarna vlug opgesloten werd. Maar nu zitten de meest gestoorde idioten te kwaken op het net en iedereen, maar dan ook iedereen leest het. Ook na zoiets verschrikkelijk verdrietigs als Oss. Laten we het stilhouden en zacht bidden voor die gewonde juf en die kinderen en hun families en voor de machinist en... En als je niet in bidden gelooft mag je duimen. En duim ook maar een beetje voor de oetjuf met haar teksten.

Een knietje

Als ik die Christine Ford was zou ik toch eens een geheugentestje doen. Ik vermoed een vroege alzheimer. Waarom? Ze zegt dat ze door die Brett Kavanaugh dusdanig is aangerand dat ze bijna dood was, maar ze weet niet meer waar dat precies gebeurd is. Dat vind ik raar. Van je bijna-doodervaring weet je toch de locatie? En we hebben het hier niet over wat parkeerschade op een doordeweekse koopavond. Een bijna-moord na een stevige aanranding. Ik vind dat nogal wat.

En dan had je nog twee andere vrouwen met een beschuldiging aan de rechter. Bij eentje had hij op een feestje zijn jongeheer in haar gezicht geswaffeld en de andere dame had hem in de rij zien staan voor een groepsverkrachting. Dat laatste was op school. Is het niet gewoon de rij voor de hamburgers geweest? Of voor de priklimonade?

Bij die Ford vroeg ik me steeds af: waarom dit wanstaltige amateurtoneel met die gebroken stem en die krokodillentranen? Na 35 jaar! Waarom is ze toen niet

krijzend naar haar moeder gerend? Aanranding en bijna-dood! Hallo? Is het geen belediging voor echt verkrachte vrouwen die de rest van hun leven worstelen met de grootste trauma's? Dit is toch gewoon een van de miljoenen dronken studentenkamerincidentjes?

Deze week dronk ik een biertje met een jeugdvriend en wij namen mede door dit nieuws onze jonge jaren nog eens door. Totaal vergeten te swaffelen. Allebei. Terwijl in die tijd de jonge meisjes woest aantrekkelijke wangen hadden. Zijdezacht. Maar er werd gewoon niet geswaffeld. Dat was toen nog niet uitgevonden. Er bestonden nog geen swaffelaars. Je had potloodventers die tevoorschijn sprongen uit donkere zijsteegjes en jongedames de stuipen op het lijf joegen door het tonen van hun opgewonden jongeheer. Dat waren gewoon oude vieze mannen met een horrelvoet en een krentenbaard. Maar swaffelende jongens op feesten terwijl andere studenten toekeken, die kenden wij niet. Ook de groepsverkrachtingen van gedrogeerde meisjes waren er niet. Of ze zijn aan ons voorbijgegaan. Dat kan natuurlijk ook. Ik kan de meisjes uit mijn jeugd wel eens bellen. Zij zijn nu keurige moeders en sommigen zijn zelfs al oma. Zij willen misschien best uit de school klappen over stevige gangbangs waar ik niet bij mocht zijn. Dat dat alleen met de grote stoere roeiers was. Dat er geen plek was voor gnomen. Nu kwets je me daar niet meer mee. Maar ik vrees dat dat orgieën waren waar alle dames dronken aan meededen.

Als er in die tijd wel geswaffeld was had ik trouwens niet meegedaan. Ten eerste hield ik in die jaren mijn pielemuis volstrekt voor mezelf. Sowieso uit schaamte voor het formaat, maar ook omdat ik me een beetje ongemakkelijk voelde door de letters die erop stonden. Een Y en een H. Die waren er bij de welpen door de akela persoonlijk ingebrand. Dat was een uit Zeeland overgewaaide padvinderstraditie. De akela brandmerkte ons allemaal tijdens een kamp in Nijkerk. Met een gloeiende pook. Dat waren de keiharde scoutingtafelen begin jaren zestig van de vorige eeuw. Daar werden wij kleine Roomse welpen echte mannen van. Later moesten we onze gehavende plassertjes ook nog aan de kapelaan laten zien. Die gaf er een kusje op.

Terug naar Amerika. Natuurlijk lopen en liepen er onbedaarlijke klojo's rond. Heel goed dat Bill Cosby even gaat zitten. En Weinstein was ook niet mals. En al die anderen mogen ook aan hun eigen kruis genageld worden. Maar Woody Allen? Dat is toch gewoon wraak van een boze ex? Al die zaken van dertig tot veertig jaar terug die nu opeens naar buiten moeten. Waarom zo lang gezweven? Waarom nu pas? En waarom met zoveel bombarie??

Ik ben gek op amusement en ik heb me afgelopen week kostelijk vermaakt. Maar in veel #MeToo-gevallen gaat het toch ook gewoon om de gezonde combinatie van jeugd en drank en hormonen en onervarenheid en horkerigheid. Ik heb als zeventienjarige zo vaak

staan schutteren tegenover een meisje. En in mijn paniek begon ik dan maar te zoenen. En dan? Dan kreeg ik een knietje.

Opzeezouten

Volgens een goede vriendin van mij ben ik niet de figuur die enige nuance kan aanbrengen in de verhitte #MeToo-discussie. Zeker niet bij de dames uit het fanatieke kamp Ford. Mijn vriendin doelde daarmee op mijn laatste column waarover afgelopen week in bepaalde kringen nogal wat commotie ontstond. Of ik dat erg vond? Integendeel. Ik moest juist wel lachen om dat bakfietsmoedergekrakeel en had heel even het plan om het deze week hier keihard op te nemen voor de Portugese stervoetballer Cristiano Ronaldo. Die met dat Amerikaanse model op een hotelkamer in Las Vegas rommelde. Ik wilde schrijven dat het dom van die dame was om 's nachts bij Ronaldo in zijn hotelkamer te komen omdat de voetballer nou eenmaal altijd wil scoren. Dus dat ze erom vroeg. Maar ik ben bang dat veel mensen dit gebbetje niet begrepen zouden hebben. Laat staan gewaardeerd. Voor je het weet krijg je een liter bleekwater in je kruis. Dus ik laat het hier maar bij. Het is een open zenuw en ik vrees dat deze er